

2 THESSZALONIKAI AKHOZ

1

2

3

FEJEZET 1

Pál és Silvánus és Timótheus a Thessalonikabeli gyülekezetnek, Istenben, a mi Atyánkban, és az Úr Jézus Krisztusban:

² Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.

³ Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, ti érettetek, a miképen méltó is, mivelhogy felettébb megnövekedék a ti hitetek, és mindnyájatokban bővülködik az egymáshoz való szeretet;

⁴ Annyira, hogy mi magunk dicsekszünk veletek az Isten gyülekezeteiben, a ti kitartástok és hitetek felől, minden ti üldöztetéstek és szorongattatástok között, a melyeket szenvedtek:

⁵ Bizonyosságául az Isten igazságos ítéletének; hogy méltóknak ítéltessetek az Isten országára, a melyért szenvedtek is.

⁶ Mert igazságos dolog az az Isten előtt, hogy szorongattatással fizessen azoknak, a kik titeket szorongatnak.

⁷ Néktek pedig, a kik szorongattattok, nyugodalommal mivelünk együtt, a mikor megjelenik az Úr Jézus az égből az ő hatalmának angyalaival.

⁸ Tűznek lángjában, ki bosszút áll azokon, a kik nem ismerik az Istent, és a kik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliomának.

⁹ A kik meg fognak lakolni örök veszedelemmel az Úr ábrázatától, és az ő hatalmának dicsőségétől,

¹⁰ A mikor eljő majd, hogy megdicsőíttessék az ő szenteiben, és csodáltassék mindazokban, a kik hisznek (mivelhogy a mi tanúbizonyosságunknak hitele volt ti nálatok) ama napon.

¹¹ Mivégből imádkozunk is mindenkor ti érettetek, hogy a mi Istenünk méltóknak tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel, és a hitnek hathatós munkálásával.

¹² Hogy dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve ti bennetek, és ti is ő benne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

FEJEZET 2

Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére és a mi ő hozzá leendő egybegyűlésünkre nézve,

² Hogy ne tántoríttassatok el egyhamar a ti értelmetektől, se ne háboríttassatok meg, se

lélek által, se beszéd által, se nekünk tulajdonított levél által, mintha itt volna már a Krisztusnak ama napja.

³ Ne csaljon meg titeket senki semmiképen. Mert nem jön az el addig, mígnem bekövetkezik előbb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia,

⁴ A ki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, a mi Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.

⁵ Nem emlékeztek-é, hogy megmondtam néktek ezeket, a mikor még ti nálatok valék.

⁶ És most tudjátok, mi tartja vissza, a miért csak a maga idejében fog megjelenni.

⁷ Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne: csakhogyan annak, a ki azt még most visszatartja, félre kell az útból tolatnia.

⁸ És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, a kit megemészt az Úr az ő szájának lehelletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével;

⁹ A kinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival,

¹⁰ És a gonzságnak minden csalárdságával azok között, a kik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő idvességökre.

¹¹ És azért bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak;

¹² Hogy kárhoztattassanak mindazok, a kik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban.

¹³ Mi pedig mindenkor hálaadásal tartozunk az Istennek ti érettetek atyámfiai, a kiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében;

¹⁴ A mire elhívott titeket a mi evangéliomunk által, a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének elvételére.

¹⁵ Miért is atyámfiai, legyetek állhatatosak és tartsátok meg a tudományt, a melyre akár beszédünk, akár levelünk által taníttattatok.

¹⁶ Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk, a ki szeretett minket és kegyelméből örök vígasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg,

¹⁷ Vígasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden tudományban és jó cselekedetben.

FEJEZET 3

Végezetre imádkozzatok értünk atyámfiai, hogy az Úrnak beszéde terjedjen és dicsőíttessék, a miként ti köztetek is.

² És hogy meneküljünk meg az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem mindenkié a hit!

³ De hű az Úr, a ki megerősít titeket és megőriz a gonosztól.

⁴ Bízunk is az Úrban ráatok nézve, hogy megteszitek és meg is fogjátok tenni azokat, a miket parancsolunk.

⁵ Az Úr pedig igazgassa a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és Krisztus iránt való állhatatosságra.

⁶ A mi Urunk Jézus Krisztus nevében pedig, rendeljük néktek, atyámfiai, hogy vonjátok el magatokat minden atyafitól, a ki rendetlenül él, és nem ama utasítás szerint, a melyet mi tőlünk kapott.

- ⁷ Magatok is tudjátok, mimódon kell minket követni; mert nem viseltük magunkat közöttetek rendetlenül.
- ⁸ Sem ingyen kenyeret nem ettünk senkinél, hanem munkával és fáradtsággal, éjjel-nappal dolgozva, hogy közületek senkinek ne legyünk terhére.
- ⁹ Nem azért, mintha nem volna rá jogunk, hanem hogy magunkat például adjuk néktek, hogy minket kövessetek.
- ¹⁰ Mert a mikor nálatok voltunk is, azt rendeltük néktek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.
- ¹¹ Mert halljuk, hogy némelyek rendetlenül élnek közületek, a kik semmit nem dolgoznak, hanem nyughatatlankodnak.
- ¹² Az ilyeneknek azonban rendeljük és kérjük őket a mi Urunk Jézus Krisztusra, hogy csendesen munkálkodva, a magok kenyerét egyék.
- ¹³ Ti pedig, atyámfiak, meg ne restüljete a jó cselekvésben.
- ¹⁴ Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levél által való beszédünknek, azt jegyezzétek meg; és ne társalkodjatok vele, megszégyenüljön.
- ¹⁵ De ne tartsátok ellenségnek, hanem intsetek, mint atyafit.
- ¹⁶ Maga pedig a békeességnek Ura adjon néktek mindenkor minden tekintetben békeességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!
- ¹⁷ A köszöntést én Pél írom a saját kezemmel, a mi ismertető jegye minden levelemnek. Így írok.
- ¹⁸ A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme mindnyájatokkal! Ámen.

For other languages please go to **www.wordproject.org**